

Sygn. akt IV U 718/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

z dnia 7 grudnia 2009 r. Nr (...)

w sprawie J. P.

przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

o wysokość emerytury policyjnej

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że okres służby J. P. od dnia 01 lutego 1983 r. do 31 lipca 1986 r. podlega zaliczeniu wskaźnikiem po 2,6 % podstawy emerytury za każdy rok służby.

Sygn. akt IV U 718/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.12.2009 r. dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej J. P. na podstawie art. 15 b w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 67 ze zm.) oraz na podstawie otrzymanej z IPN informacji Nr (...) z dnia 20.05.2009 r. ustalił ponownie wysokość emerytury od dnia 01.01.2010 r. na kwotę 1524,63 zł miesięcznie.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony J. P., który wnosił o jej zmianę. Skarżący zarzucił, że decyzja ta została wydana w oparciu o niekonstytucyjne przepisy ustawy z dnia 23.01.2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji ... (Dz. U. Nr 24 poz. 145). Odwołujący się stwierdził, że konstytucyjność przepisów będzie badana przez Trybunał Konstytucyjny.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. wnosił o oddalenie odwołania. Pozwany argumentował, iż przepis art. 3 ust. 2 przytoczonej wyżej

ustawy z dnia 23.01.2009 r. stanowi, iż w przypadku osób, w stosunku do których z informacji, o której mowa, wynika, że pełniły służbę w latach 1944 - 1990 w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w ust. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów (tj. Dz. U. z 2007 r. Nr 425 ze zm.) i które w dniu wejścia w życie ustawy otrzymują świadczenia przyznane na podstawie ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji... (tj. Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 67 ze zm.) organ emerytalny właściwy wszczyna postępowanie z urzędu w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości świadczeń, przy czym złożenie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Kierując się informacją z 20.05.2009 r. sporządzoną przez Instytut Pamięci Narodowej, organ rentowy przyjął, że J. P. w okresie od 01.10.1971 r. do 31.03.1990 r. pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r. W związku z tym zaskarżoną decyzją z dnia 07.12.2009 r. przeliczył wysokość emerytury ubezpieczonego na zasadach określonych w art. 15 b ust. 1 ustawy z dnia 18.02.1994 r., przyjmując, że emerytura J. P. powinna być obliczona w wysokości 0,7 % podstawy wymiaru za każdy rok służby, co daje kwotę 1524,63 zł miesięcznie począwszy od 01.01.2010 r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony J. P. miał przyznane prawo do emerytury milicyjnej na mocy decyzji z dnia 25.04.1990 r. Do wysługi emerytalnej zaliczono służbę w MO w łącznej ilości 23 lata, 3 miesiące i 23 dni (k. 7 a. e.). Pozwany organ rentowy po uzyskaniu informacji IPN z 20.05.2009 r. o przebiegu służby J. P. w organach bezpieczeństwa państwa tj. od 01.10.1971 r. do 31.03.1990 r. wszczął z urzędu postępowanie w celu ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 15 b w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy z dnia 18.02.1994 r., przyjmując za każdy rok służby podstawę wymiaru 0,7 % zamiast dotychczasowego wskaźnika 2,6 %, co w efekcie spowodowało obniżenie wysokości świadczenia do kwoty 1524,63 zł (k. 12 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Instytut Pamięci Narodowej na żądanie Sądu Okręgowego w Warszawie, przed którym toczyło się postępowanie odwoławcze w pierwszej fazie, nadesłał szczegółowe zestawienie przebiegu służby ubezpieczonego (k. 16 a. s.). J. P. w piśmie procesowym zatytułowanym „uzupełnienie odwołania” sprecyzował swoje roszczenie wobec pozwanego organu rentowego poprzez zaliczenie służby w okresie od 01.02.1983 r. do 01.08.1986 r. jako służby w strukturze (...) w Wydziale P. W. w S., gdzie pracował jako starszy inspektor (k. 32-36 a. s.). Odwołujący się argumentował w tym piśmie procesowym, że wymieniony przez niego okres służby nie należy do kategorii pracy w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18.10.2006 r., którą ubezpieczony określił jako „ustawę lustracyjną”. Powołał się również na uchwałę SN z dnia 20.06.2000 r. I KZP 15/00 dokonującej wykładni pojęcia organy bezpieczeństwa państwa. W konkluzji swoich wywodów ubezpieczony wnosił o zastosowanie do okresu od 01.02.1983 r. do 01.08.1986 r. wskaźnika 2,6 % podstawy wymiaru. Na rozprawie J. P. podtrzymał swoje stanowisko procesowe (k. 43 a. s.).

W odpowiedzi na argumentację ubezpieczonego pozwany organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko, że Wydział P. W. (...) był jednostką organizacyjną wchodzącą w skład organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63 poz. 425). Ponadto powołał się na zarządzenie nr 53/90 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 02.07.1990 r. w sprawie określenia stanowisk zajmowanych przez funkcjonariuszy b. Służby Bezpieczeństwa oraz jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego jest zasadne. Kwestią sporną jest, czy Wydziały P. W. (...) były organami bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 cyt. ustawy z dnia 18.10.2006 r. Zdaniem Sądu, Wydziały te nie mieszczą się w katalogu organów bezpieczeństwa państwa zawartym w art. 2 ust. 3 powołanej ustawy. Przepis ten stanowi, że do tej kategorii należą jednostki (...), które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania (...) oraz te jednostki, które były jej poprzedniczkami. (...) istniały do dnia 21.11.1989 r., tj. dnia wydania zarządzenia nr 95 Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie likwidacji i przekształcenia niektórych służb i jednostek organizacyjnych (...). Na mocy § 3 tego zarządzenia zlikwidowano (...). (...) został utworzony w 1990 r.

Dlatego też, zdaniem Sądu, sporny okres zatrudnienia ubezpieczonego nie należy do kategorii służby w organach bezpieczeństwa państwa. Zasadne jest w tym miejscu powołanie się na poglądy Sądu Apelacyjnego w Warszawie zawarte w uzasadnieniu do wyroku w sprawie III AUa 1373/12, w którym to uzasadnieniu Sąd ten przedstawił szczegółowe i przekonujące wywody odnośnie braku podstaw zaliczenia służby w Wydziałach P.- (...) jako pracy w organach bezpieczeństwa państwa.

Reasumując, Sąd Okręgowy rozstrzygając spór w niniejszej sprawie, przyjął, że w spornym okresie ubezpieczony jest uprawniony do wskaźnika 2,6 % za każdy rok służby w wymienionym okresie.

Mając na względzie powyższe, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.